

OP DE PIJP MET....

Even pauze. Even op de pijp. Bakkie doen, praatje maken. Met en over bijzondere Westlanders. Westlanders met een verhaal. Over Westlandse waarden, en over heden, verleden en toekomst.

Tekst: Esdor van Elten - Foto's: Ton van Zeijl

'Op de pijp met....' is naar een idee van Peter en Ton van Zeijl

Deze keer praten we met:

Jan Delfgaauw

Samen met Ger Alleblas-Behrtel nam Jan Delfgaauw (67) in 2010 het initiatief voor School's Cool Westland. Een mentorproject dat brugklas-scholieren die dat nodig hebben een steuntje in de rug geeft en schooluitval helpt voorkomen. Nu, vijf jaar later, neemt Delfgaauw afscheid als coördinator. Niet omdat het 'af' is, maar omdat het project nu op eigen benen kan staan. "Ik ben toch meer een initiator". Jan woont samen met Anita van der Meer. Samen hebben ze een dochter. Daarnaast heeft Jan twee kinderen uit een eerder huwelijk, en inmiddels alweer twee kleinkinderen.

Vond jij school altijd al cool?

Als kind dacht ik daar een beetje anders over. Ik kom uit een Poedijkse familie. Een goed katholiek gezin met zeven kinderen. Drie broers en drie zussen. Na de Bartolomeusschool ging ik, zoals dat bij meer katholieke gezinnen gaat, naar het seminarie. In mijn geval Leeuwenhorst in Noordwijkerhout. Hoewel dat niet opgelegd was had ik er toch wel moeite mee. Ik bleef een keer zitten en na vijf jaar had ik het wel gezien en ben ik gestopt. Ik heb de laatste twee jaar niet meer afgemaakt.

Je bent zelf een beetje een school dropout dus...

Ik zeg vaak dat 'de roeping was verdwenen'. Ik heb overigens later met cursussen en deelcertificaten mijn opleiding wel afgemaakt. En daarna heb ik rechten gestudeerd en jurist gezondheidsrecht geworden. Maar ik heb ook veel geleerd door gewoon te leven en te werken. Nadat ik in het Westland terugkwam ging ik werken bij dagblad Het Binnenhof. In eerste instantie als corrector, een baan die nu niet meer bestaat. Het Binnenhof trouwens ook niet meer. Dat is opgegaan in de

Haagsche Courant en later het AD. Ik was 17 toen ik er aan begon en het was een echte leerschool. Je moest heel precies zijn in taal en een ijzeren discipline hebben. Verschrikkelijk leuk. Ik mocht ook al snel stukken schrijven en ontwikkelde me zo tot journalist. Dat ben ik zo'n zes jaar geweest, voor ik overstapte naar de geestelijk gehandicaptenzorg.

Dat is iets heel anders. Hoe kwam dat zo?

Ik interviewde op een gegeven moment Wouter van Geest, die bezig was een aantal initiatieven in het Westland, en daarbuiten, te ontplooien. Hij was blij met wat ik schreef en vroeg me voor hem te komen werken. Hij had iemand nodig die goed kon schrijven.

Je bleef dus schrijver...

Ja, maar wel in een heel specifiek vakgebied. En later kwam daar veel meer beleid maken en beschrijven bij. Ik heb zes jaar gewerkt voor de Landelijke Stichting Dagverblijven. Daarna bij Gehandicaptenzorg Westland, de voorloper van Ipse, die inmiddels ook weer gefuseerd is met De Bruggen... In 1991 was ik het dienstverband wel een beetje zat en ben ik als zelfstandige verder gegaan. De term ZZP-er bestond nog niet, maar ik was het al wel. Eerst hield ik voor de zekerheid nog een halftime baan aan, maar al snel ging ik fulltime voor mezelf werken. Eigenlijk tot nu toe. Al ben ik de laatste jaren ook veel met andere dingen bezig.

Leuk werk?

Ja. Je kwam overal. Er waren veel opdrachtgevers. Ik heb de veranderingen in de geestelijk gehandicaptenzorg van nabij gevolgd. En hoewel er ook van alles moeilijk is, is er toch ook veel verbeterd. Toen ik begon zat de wereld van de geestelijk gehandicaptenzorg op slot. De provincie begon met het financieren van

projecten die de zorg meer toesneden op de persoon. Inmiddels is dat algemeen beleid geworden.

Je zei dat je de laatste jaren ook druk met andere dingen was. Zoals School's Cool?

Sinds 2010 ben ik betrokken bij School's Cool. Mijn dochter zat op de basisschool, dus ik was betrokken bij de school. En dan zie je dingen waarvan je denkt 'zonde zeg'. Kinderen die potentie hebben maar die er zonder steuntje in de rug niet komen. Ik las in die tijd over het project in Amsterdam en dacht: 'hè, er is dus een vorm'. Ik had tijd en dacht: dat wil ik ook in het Westland. Vervolgens zocht ik contact met Ger Alleblas, want ik had iemand nodig met een netwerk. Zij stopte net met haar raadswerk. Toen ik haar erover vertelde zei ze dat ze het stuk ook had gelezen en uitgeknipt omdat ze er iets mee wilde!

Misschien goed om even uit te leggen: wat houdt School's Cool in?

Het is een mentorenproject waarbij goed opgeleide vrijwilligers die het leuk vinden en die coachend vermogen hebben kinderen uit de brugklas helpen met huiswerk en anderszins. Wekelijks geven ze anderhalf uur van hun tijd. En dat ongeveer anderhalf jaar lang. Je bent geen leraar: je bent een maatje. Het gaat niet primair om het huiswerk zelf, maar ook om de zaken er om heen: plannen. Leren leren. En ook leuke dingen doen. We beschikken over zo'n 50 mentoren uit alle delen van de samenleving. Niet alleen uit het onderwijs, maar ook uit het bedrijfsleven en de overheid. Dat is goed, want zo krijg je feedback uit heel veel verschillende invalshoeken. Het uiteindelijke doel is goede schoolprestaties: de brugklas op niveau halen en verder kunnen.

Ben je zelf ook mentor?

Dat wilde ik in het begin wel, maar het coördineren is gewoon te veel werk. Er moeten scholen benaderd worden, financiering worden gevonden en PR bedreven. Gelukkig hebben we inmiddels echt wel steun in het Westland. In

2013 heb ik de gemeenteraad toegesproken en als gevolg daarvan is unaniem een motie aangenomen die een deel van de financiering tussen 2014 en 2017 dekt. Dat is mooi, maar er moet nog meer gebeuren. Ook andere organisaties bieden hulp. We zien in ieder geval dat de pilot is geslaagd en dat het initiatief nu structureel is geworden. We hebben ook succes geboekt. We hebben de afgelopen jaren 52 kinderen van alle niveaus, VMBO, HAVO en VWO begeleid. Met het laatste schooljaar meegerekend

een probleem met de andere kinderen. Of armoede. Let wel: het zijn kinderen met mogelijkheden. Juist daarom loont het om er tijd en energie aan te besteden! Soms wordt er gezegd: dit is toch een taak van de ouders? Dat is wel zo. Maar dat betekent niet dat sommigen daar geen hulp bij nodig hebben.

Hoe vind je ze?

Geen enkel kind meldt zichzelf aan. En ouders kennen ons vaak ook niet. Scholen kunnen kinderen uit de groepen acht van de

zelfs 77.

En heeft het gewerkt?

Je ziet dat het werkt. De mentoren merken het aan de scholieren. Maar in andere plaatsen is het effect ook echt gemeten. Met een referentiegroep. Het bleek dat van scholieren mét hulp van een mentor ruim 96% het jaar goed door kwam, en van de scholieren zonder 56%. Dat is dus nogal een verschil. Maar wel logisch. Belangstelling en aandacht helpen enorm.

Wat voor kinderen zijn het die hulp nodig hebben?

Vaak denken mensen dat het vooral om allochtone kinderen gaat. Dat is in het Westland in ieder geval niet zo. Het zijn kinderen die of met zichzelf in de knoop zitten, bijvoorbeeld omdat ze zijn gepest en onzeker zijn, of iets als autisme of ADHD hebben, en kinderen in een moeilijke thuissituatie. Bijvoorbeeld als ouders geen hulp kunnen bieden omdat ze zelf onvoldoende bagage hebben, of omdat er ziekte is in het gezin, of

Westlandse basisscholen aanmelden. Iedere juf of meester van een groep acht kent wel één of twee kinderen die in aanmerking komen. Wij proberen dan, samen met de ouders uiteraard, een zo goed mogelijke match te maken. Dat is belangrijk. Er moet een klik zijn met de mentor, anders gaat het niet lukken.

Heb je mentoren genoeg?

Nu je het zo zegt: er stoppen er dit jaar een aantal. Niet gek, want het is best intensief werk; anderhalf uur per week. Ik kom voor volgend jaar nog vijf mentoren tekort. Mensen die belangeloos tijd willen vrijmaken om een brugklasser anderhalf jaar lang te begeleiden het hun belangstelling, hun ontwikkeling en hun levenservaring. Je moet stevig in je schoenen staan, maar het is tegelijkertijd het leukste vrijwilligerswerk in het Westland!

En jij? Wat ga jij nu doen?

Ik draag met een gerust hart het werk over aan Peter van der Wel uit De Lier.

